

4. Jednakże powyższe założenie jest wyraźnie błędne. Wydaje się to oczywiste w świetle dokumentów złożonych w sprawie, które jednoznacznie wskazują, że właściwy krąg odbiorców dostrzeże wielką literę „G” w spornym znaku towarowym zgodnie z wynikami przedstawionej przez Gucci ankiety badającej postrzeganie przez odbiorców spornego znaku towarowego. To oczywiste przeinaczenie okoliczności faktycznych i dowodów miało wpływ na dokonaną przez Sąd ocenę skargi wniesionej przez Gucci: gdyby Sąd orzekł, że właściwy krąg odbiorców – lub przynajmniej część rzeczonych odbiorców – będzie postrzegać sporny znak towarowy jako kombinację wielkich liter „G”, mógłby nie wykluczyć podobieństwa pomiędzy kolidującymi ze sobą znakami towarowymi i tym samym zastosowania art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (wersja ujednolicona) Dz. U. 2009, L 78, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 20 października 2016 r. w sprawie T-407/15, Monster Energy Company/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 29 grudnia 2016 r. przez Monster Energy Company

(Sprawa C-678/16 P)

(2017/C 144/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Monster Energy Company (przedstawiciel: P. Brownlow, solicitor)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 20 października 2016 r. w sprawie T-407/15;
- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej z dnia 4 maja 2015 r. w sprawie R1028/2014-5;
- uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 21 lutego 2014 r. w postępowaniu w sprawie sprzeciwu nr 2 178567;
- odmówienie rejestracji zakwestionowanego znaku dla wszystkich towarów z klas 29, 30 i 33;
- obciążenie Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd błędnie zastosował art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009⁽¹⁾ w ramach oceny dominujących lub odróżniających elementów złożonego znaku towarowego oraz wagi jaką należy im przypisać. Prawidłowe rozwiązanie doprowadziłoby Sąd do stwierdzenia, że między zakwestionowanym znakiem towarowym a wcześniejszym znakiem towarowym zachodziło prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Sąd błędnie zastosował art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 w ramach oceny dominujących lub odróżniających elementów złożonego znaku towarowego oraz wagi jaką należy im przypisać.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 2009, L 78, s. 1).